

5. Miskolc városrendezési kérdései. Az 1957. november 29—30-án tartott városrendezési ankét anyaga. Szerk.: ifj. Horváth Béla. Miskolc, 1958. 99. old.
6. Zsadányi Guidó: Miskolc küzdelmei az első vasútert. A miskolci Herman Ottó Múzeum Közleményei, 1956. június 68—71. old.
7. Kubinszky Mihály: A hazai vasúti építéset története. Közlekedéstudományi Szemle, 1958. 2—3. 77. old.
8. Magyar Statisztikai Evkönyv. Új folyam. V. köt. 1897. 228—229. old.
9. Vasúti nagyméretű pályaudvarok. Tervezési szakmai szabvány.
10. Leibbrand, K.: Entwürfe für Bahnhofvorplätze. Österreichische Ingenieur Zeitschrift, 1958. Jg. 1. pp. 123—129.
11. Leibbrand, K.: Die Fahrtreppe — ein Baustein für moderne Verkehrsanlagen, Nationalzeitung, Beilage „Forschung und Technik“ vom 8. Mai 1958.
12. Kubinszky Mihály: Vasúti perontetők. Közlekedéstudományi Szemle, 1957. 11—12. 388. old.

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat miskolci csoportja

Régi vágya teljesült a magyar barlangkutatóknak, amikor a Nehézipari Minisztérium Szénbányászati Főosztályának felügyelete alatt megalakult a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat. Önálló szervezetbe tömörültek tehát a hazai karszt- és barlangkutatás tudományával elméletben és gyakorlatban foglalkozó szakemberek és kutatók.

A társulat elnökévé dr. Dudich Endre professzort, ügyvezető elnökökké, dr. Kessler Hubertet, Jakucs Lászlót és Venkovits Istvánt választották. A vezetőség tagjai között az évek, sőt évtizedek óta karszt- és barlangkutatással foglalkozó gyakorlati szakembereink mellett megtaláljuk a fiatalabb nemzedék lelkes tagjait is. Tanácsadó testületi tagságot legkiválóbb szakembereink vállaltak.

Miskolcon a Hidrológiai Társaság zombolykutatói 1952 óta végeznek rendszeres barlangkutatást, így nem meglepő, hogy 1959. január 22-én Miskolcon alakult meg a társulat első vidéki csoportja. A csoport programjában szerepel: a lehetőséghez mérten segítséget nyújtani a karsztvíz feltárásában, a bányavíz elleni küzdelemben, felkutatni a hasznosítható nyersanyagokat, s egy-egy barlang gyógyászati jelentőségét.

A csoport a karsztvízkutatás mellett nagyobb erővel fog foglalkozni idegenforgalmi szempontból is a barlangokkal, s az igazolványos kutatók hathatós támogatást fognak nyújtani az Országos Természetvédelmi Tanácsnak. Végül segítséget kívánnak adni a barlangok régészeti kutatásaihoz is.

A csoport együtt kíván működni a többi tudományos egyesülettel, különösen a Tudományos Ismeretterjesztő Társulattal, s a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségével, képviselőjét meghívták az Északmagyarországi Intéző Bizottságba. A karszt- és barlangtudományokkal elméletben és gyakorlatban foglalkozni kívánó érdeklődők, valamint az ifjúság részére tanfolyamot indít a barlangi földtan, morfológia, hidrológia, meteorológia, őslénytan, ősrégészet, biológia, dokumentáció és általános barlangkutatástan tárgykörökből.

A vezetőség megkezdte a helyi csoport szervezését. A közgyűlés után eddig 60 kutató és érdeklődő kérte felvételét a megyéből a társulatba és három vidéki alcsoportot szerveznek. A csoport kutatói a lillafüredi István cseppkőbarlangban kezdik meg a rendszeres kutatást. Remény van arra, hogy itt az 1958. évi nyári barlangi árvíz feltörési helyén esetleg újabb barlangrészeket tárnak fel.

A miskolci zombolykutatók csaknem 7 éves munkásságuk során sok értékes feltárással gazdagították a barlangtudományt, így bizakodóan tekintünk az új egyesület működése elé, és reméljük, hogy a magyar barlangkutatók eddigi szép eredményeit újabb sikerekkel fogják növelni.

(k)